

ΤΗ ΚΒ΄ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

Μνήμη τῆς ἁγίας Μεγαλομάρτυρος Ἀναστασίας, τῆς
Φαρμακολυτρίας.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Ὁ ἱερεὺς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Καὶ ἄρχεται ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκων τὸν Προοιμιακὸν
Ψαλμὸν, λέγων οὕτω·

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ
ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ
Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ΄ (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης
σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω,
ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὥσει
δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ. Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν
ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ὁ ποιῶν
τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ
πυρὸς φλόγα. Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ
κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ
περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὁρέων στήσονται ὕδατα. Ἀπὸ
ἐπιτιμῆσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου
δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουνσι πεδία εἰς τὸν
τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται,
οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλῦψαι τὴν γῆν. Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν
φάραγγιν, ἀναμέσον τῶν ὁρέων διελεύσονται ὕδατα. Ποτιοῦσι
πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν
αὐτῶν. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει· ἐκ
μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων
αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ὁ
ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν
ἀνθρώπων. Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει
καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἱλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος
καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ
πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ὥς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία
ἐννοοσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν. Ὅρη τὰ
ὕψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε
σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἔθου

σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἐρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαταστήσεις τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογὴ μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

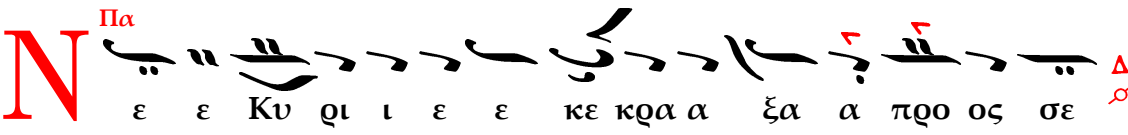
Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ'). Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

**Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου,
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·**

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

* * *

Ἦχος Πά.

N ^{Πα}
ε ε Κυ ρι ι ε ε κε κρα α ξα α προ ος σε

ει σα α α κου ου σο ον μου ει σα κου σο ο ον μου

Κυ υ ρι ι ι ε Κυ ρι ε ε κε κρα ξα προ ος
σε ε ει σα α ακουου σο ον μου προσχεστη φω νη η η
η τη ης δε η η σε ω ω ω ως μου εν τω κε
κρα γε ναι αι με προ ος σε ε ει σα κουσον μου Κυ υ υ
υ ρι ι ι ι ε

Κ^{Πα} α τευ θυν θη τω η η η προ ο ο σε ευ χη η
μου ως θυ μι ι α α μα α ε νω ω ω πι
ο ο ο ον σου ε επαρ σι ις των χει ρω ω ων μου
θυ σι α ε ε ε ε σπε ε ε ρι ι νη η η ει
σα κουσον μου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε

Θ^{Πα} ου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι ι μου και
θυ υ ραν πε ρι ο χης πε ρι τα χει λη μου

Μ^{Πα} η εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο γους
πο νη ρι ι ασ του προ φα σι ξε σθαι προ φα σεις εν α μαρ
τι ι αις

Σ^{Πα} υν αν θρωποις ερ γα ζο με νοις την α νο μι ι αν

και ου μη συνδυ α α σω με τα των εκλεκτων αυτων

Π^{Πα} αι δευ σει με δι και ος εν ε λε ει και ε

λεγ ξει με ε λαιον δε α μαρ τω λου μη λι πα να τωτην κε

φα λη ην μ8

Ο^{Πα} τι ε τι και η προ σευ χη μου εν ταις ευ δο

κι αις αυ των κα τε πο θη σαν ε χο με να πε τρας

οι κρι ται αυ των

Α^{Πα} κου σονται τα ρη μα τα μου ο τι η δυν θη

σαν ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης δι ε σκορ

πι σθη τα ο στα αυ των πα ρα τον Α α δην

Ο^{Πα} τι προς σε Κυ ρι ε Κυ ρι ε οι οφθαλμοι

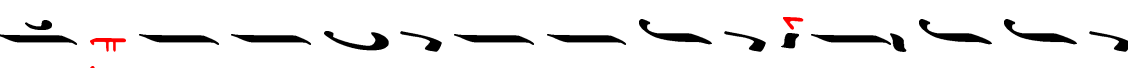
οι μου ^{Δι} ε ^{Πα} πι σοι ηλ πι σα μη αν τα νε λης την ψυ χη ην

μου

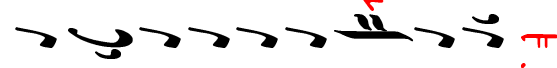
Φ^{Πα} υ λα ξο ον με α πο πα γι δος ης συ νε στη σαν

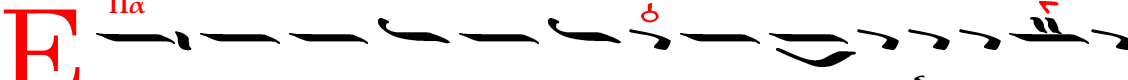
το μοι και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με νων την α νο

μι αν

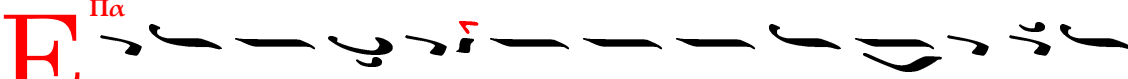
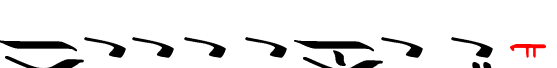
Π^Μ
ε σου ουνται εν α μφι βλη στρω αυ των οι α μαρτω

λοι κα τα μο νας ει μι ε γω ω ε ως αν πα

ρε ελ θω

Φ
ω νη μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη μου

προς Κυ ρι ον ε δε η η θην

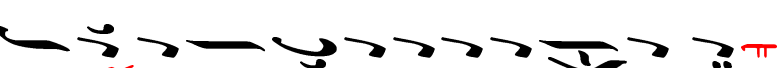
Ε^{Πα}
κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σι ιν

μου την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του α πα γ γε λω

Ε^{Πα}
ν τω εκ λει πειν εξ ε μου το πνευ μα μου και

συ ε εγνωστας τρι βους μου

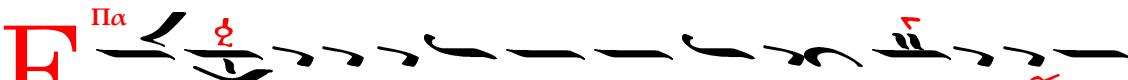
Ε^{Πα}
ν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο ο μην ε κρυ

ψαν πα γι δα μοι

Κ^{Πα}
α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε

βλε πον και ουκ ην ο ε πι γι νω σκων με

Α^{Πα}
πω λε το φυ γη απ ε μου και ουκ ε στιν ο εκ

ζη τω ων την ψυ χη ην μου

Ε^{Πα}
κε ε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει ει πα συ

ει η ἐλπίς μου με-ρίς μου ἐν γῇ ζωντῶν

Π^{Πα}ρὸ οὐχέως πρὸς τὴν δεξιάν μου ὅτι ἐταπεί-

νώθη σφοδρὰ

Ρ^{Πα}ύσαι με ἐκ τῶν κατὰ διώκόντων με ὅτι ἐ-

κράται ὠθήσαν ὑπέρεμει

Ε^{Πα}ξα γὰρ ἐκφυλάκτης τὴν ψυχὴν μου τοῦ

ἐξομολογήσασθαι αὐτῷ ὁ νοματί σου

Ε^{Πα}με ὑπομένουσι δὲ καὶ οἱ ἐως οὐραν-

τὰ πόδας μοι

Ε^{Πα}κβαθῶν ἐκέκραξά σοι Κύριε Κύρι

εἰσακούσων τῆς φωνῆς μου

Γ^{Πα}ενήθη τὰ ὠτά σου πρὸς ἐκείνην τὴν

φωνήν της δεξιᾶς μου

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσθῶμεν στίχους σὲ
καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Προεόρτια.

Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Στίχ. α'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τίς
ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἰλασμός ἐστιν.

Ὁ ἄδυτος ἥλιος, Παρθενικῶν ἐκ λαγόνων ἀνίσχειν ἐπείγεται, τοῦ φωτίσαι ἅπασαν τὴν ὑφήλιον· καθαροῖς ὄμμασι· καὶ ἀγναῖς πράξεσιν, ὑπαντῆσαι τούτῳ σπεύσωμεν· καὶ ὑποδέξασθαι, νῦν ἐτοιμασθῶμεν ἐν πνεύματι, ἐρχόμενον εἰς ἴδια, ξένῳ τοκετῷ ὡς ἠυδόκησεν· ὅπως ξενωθέντας, ἡμᾶς τῆς ἐν Ἐδὲμ διαγωγῆς, ἐπαναγάγῃ ὡς εὐσπλαγχνος, Βηθλεὲμ τικτόμενος.

Στίχ. β΄. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε· ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ὁ νώτοις ὀχούμενος, χερουβικοῖς Θεὸς Λόγος, σαρκὶ καθ' ὑπόστασιν, ἐνωθεὶς πανάμωμον μήτραν ὥκησε, καὶ βροτὸς γέγονε, καὶ εἰς γῆν ἔρχεται, τοῦ Ἰουδα ἀποτίκτεσθαι. Σπήλαιον ἅγιον, τῷ Παμβασιλεῖ εὐτρεπίσθητι, ὡς μέγιστον παλάτιον· Φάτνη δὲ ὡς θρόνος πυρίμορφος, ἐν ᾗ ὥσπερ βρέφος, Παρθένος Μαριὰμ ἀνακλινεῖ, ἐπ' ἀνακλήσει τοῦ πλάσματος, αὐτὸν ὡς ἠυδόκησεν.

Στίχ. γ΄. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ἀλόγων ἐν φάτνῃ σε, ἀνακλινεῖ ἡ Παρθένος, Θεοῦ Λόγε ἄναρχε, ἀρχὴν εἰσδεξάμενον ὑπὲρ ἔννοιαν· τὴν ἐμὴν λῦσαι γάρ, ἀλογίαν ἔρχῃ, ἣν ὑπέστην φθόνῳ ὀφews· σπαργανωθήσῃ δέ, ὅπως διαρρήξεως τὰ σπάργανα, σειράς τε τῶν πταισμάτων μου, μόνε Ἀγαθὲ καὶ φιλόανθρωπε· ὅθεν σε δοξάζω, ὑμνῶ καὶ προσκυνῶ περιχαρῶς, τὴν ἐν σαρκὶ παρουσίαν σου, δι' ἧς ἡλευθέρωμαι.

Τῆς Ἀγίας.

Ἦχος α΄. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Στίχ. δ΄. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Ὡς περικαλλέστατα τὰ σά, Μάρτυς προτερήματα! ὡς εὐκλεεῖς οἱ ἀγῶνές σου! ὡς περιβόητος, ἡ ὁμολογία! ὡς πολλὰ τὰ θαύματα, καὶ ἄπειρα τὰ θεῖα τεράστια! δι' ὧν δοξάζει σε, εἰς αἰῶνας ὃν ἐδόξασας, ἐναθλοῦσα, τοῖς σεπτοῖς σου μέλεσι.

Στίχ. ε΄. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Στέργουσα τὴν εὐκλειαν σεμνή, τῶν ἀθλούντων ἔσπευσας, τούτων τὸν ζῆλον μιμήσασθαι· ὅθεν ὑπήνεγκας, πόνους σφοδροτάτους· καὶ νῦν θεία χάριτι, κουφίζεις πάντα πόνον πανεύφημε, ἐκ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ σωμάτων τῶν τιμώντων σου,

τοὺς ἀγῶνας, καὶ τὰ προτερήματα.

Στίχ. 5. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Ἦστραψας φαιδρότερον σαφῶς, τοῦ ἡλίου ἔνδοξε, τὸν σὸν ἀγῶνα τελέσασα· καὶ ταῖς ἀκτίσί σου, τῶν πολλῶν θαυμάτων, πάντων τὰ νοήματα, φωτίζεις τῶν πιστῶς προσιόντων σου, τῇ θείᾳ λάρνακι, πηγαζούσῃ θεῖα νάματα, Ἀναστασία, Μάρτυς μεγαλώνουμε.

Δόξα. Τῆς Ἀγίας.

Ἦχος Δι

 ο ο ο ξα Πα α α τρι ι ι και Υι υι ω και
 Α γι ι ω Πνε ε ευ μα τι

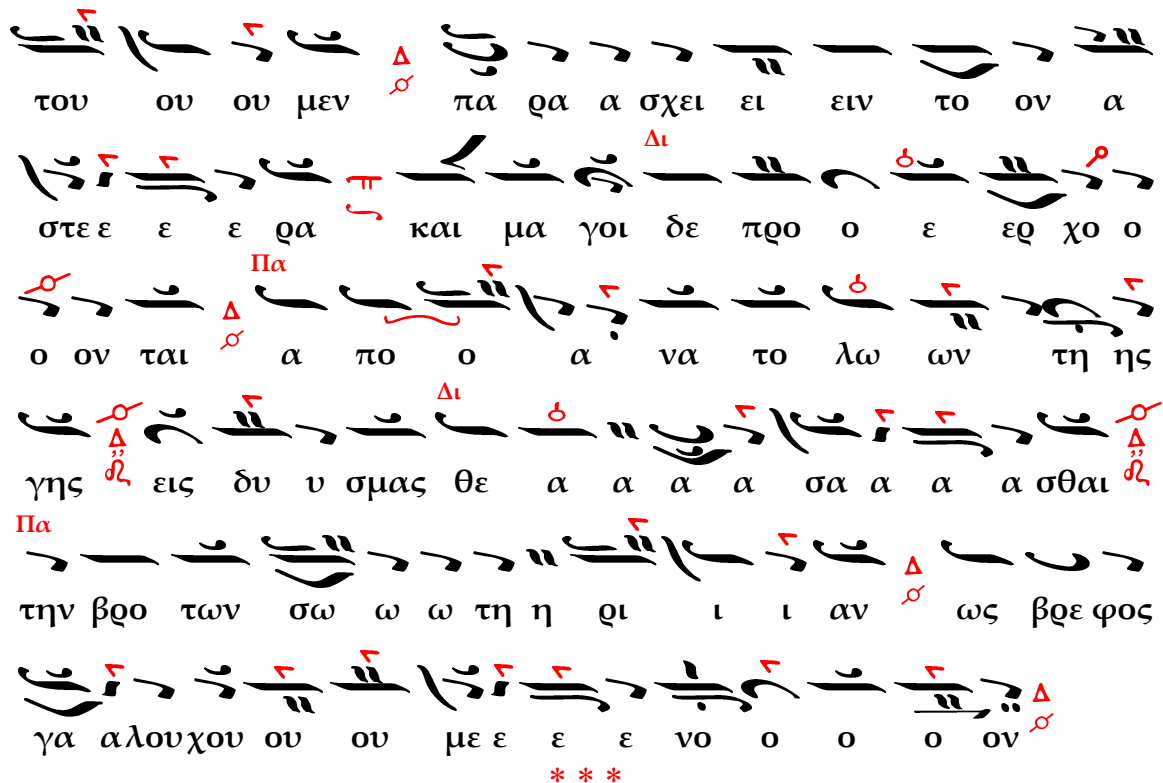
 ^{Δι} ης α να στα σε ως ει λη φας το δω ω ω ω
 ρη η η η μα Α να στα σι ι α παν ε ε ευ
 φη με α θλη φο ρου ου ου σα α ε ε εν τω
 ω ω στα α δι ι ι ω δαι μονων γαρ εξ η φα α
 νι ι σας πλη η θυ υ υ υν και πον τω πα ρε ε
 ε ε δω ω ω ω κας Α θλη φο ρε Μαρ τυς α
 ξι ι ο θα α αυ μα α α α στε

Καὶ νῦν. Προεόρτιον. Βύζαντος.

Ἦχος Πα

Κ^{Πα} αἰ νυ υ υ υν και αι αι α α ει και εις
τω ς αι αι ω ω ω νας των αι ω ω ω
νων α α α μην

Α^{Πα} νυμ φευ τε ε ε Πα αρ θε ε ε νε πο ο
θε ε εν η η η η η κεις τις ο τε κω ω ων σε
Πα τι ις και αι αι η μη η τη η η ηρ σου πως τον κτι
ιστην φε ρεις ε ε εν α αγ κα α α λαις πως ουκ ε
φθα α ρης τη ην νη η η δυν με γα λων πα α α
ρα α δο ο ο ξων ε πι ι σοι φρι κτων μυ στη η
η ρι ι ι ω ων ε πι γη ης τε ε ε λου ου
με ε νων ο ο ρω ω μεν Πα α να γι ι ι ι α
Κε και προ ευ τρε πι ι ζο ο ο μεν ε πα ξι ο
ο ον σοι οι χρε ε ε ος εκ της γη ης το σπη η η η
η η λαι ο ο ον και ου ρα νο ο ον αι αι

Ἄνευ εισόδου· εὐθὺς ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν χῦμα·

Φῶς ἱλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανόυ, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἀξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίσαις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

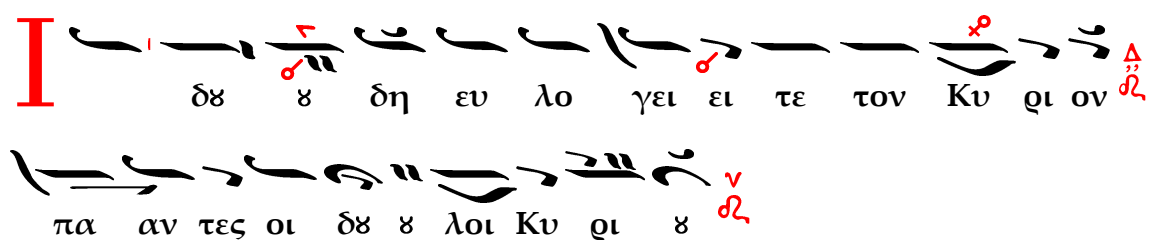
ΤΟ ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ὁ διάκονος· Ἐσπέρας προκείμενον.

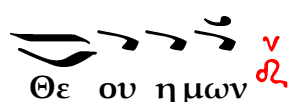
Καὶ ψάλλεται τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας.

Ἦχος πλ. Νη ς

Στίχ. α'. Οἱ ἐστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου, εν αυ λαις οι οι κδ δ

I δὲ ὅτι ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Κυρίου
πάντες οἱ δόξοι Κύριε

Στίχ. β'. Ἐν ταῖς νυξίν ἐπάρατε τὰς χεῖρας ὑμῶν εἰς τὰ ἅγια

καὶ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Κυρίου

I δὲ ὅτι ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Κυρίου
πάντες οἱ δόξοι Κύριε

Τῇ Δευτέρᾳ ἐσπέρας.

Ἦχος Δι-Θ

Kύριε οἱ σάκεται μὲν ἐν τῷ
κεκραγέειν με πρὸς αὐτόν

Στίχ. α'. Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαι με εἰσήκουσάς μου, ὁ Θεὸς τῆς
δικαιοσύνης μου· ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς με. Οἰκτείρησόν με

καὶ σάκεσον τὴν προσευχήν μου

Kύριε οἱ σάκεται μὲν ἐν τῷ
κεκραγέειν με πρὸς αὐτόν

Στίχ. β'. Ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ κοιμηθήσομαι καὶ ὑπνώσω, ὅτι
σύ, Κύριε κατὰ μὲν ἐλεεινὰ καὶ

σα ας με

K υ υ ρι ος ει σα κς σε ται αι μς εν τω

κε κρα γε ναι με προς αυ το ο ον

Τῇ Τρίτῃ ἑσπέρας.

ᾠχος $\frac{4}{9}$ Πα ρ

T ο ε λε ος σς Κυ ρι ε κα τα δι ω ξει με

πα σαστας η με ρα στης ζω ης μς

Στίχ. α'. Κύριος ποιμαίνει με καὶ οὐδέν με ὑστερήσει· εἰς τόπον

χλόης ε κει με κα τε σκη νω σεν

T ο ε λε ος σς Κυ ρι ε κα τα δι ω ξει με

πα σαστας η με ρα στης ζω ης μς

Στίχ. β'. Ἐὰν γὰρ καὶ πορευθῶ ἐν μέσῳ σκιᾶς θανάτου οὐ

φοβηθήσομαι κακά ο τι συ υ μετ ε μς ς ς ει

T ο ε λε ος σς Κυ ρι ε κα τα δι ω ξει με

πα σαστας η με ρα στης ζω η ης μς ς ς

Τῇ Τετάρτῃ ἑσπέρας.

ᾠχος $\frac{4}{9}$ Κε ρ

O Θε ος εν τω ο νο μα τι σς σω σον με

και εν τη δυναμει σου κρινεις με

Στίχ. α'. Ὁ Θεὸς εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου

σαι τα ῥηματα τὰ στοματός μου

Ὁ Θεὸς ἐν τῷ ονόματί σου σώσον με

και εν τη δυναμει σου κρινεις με

Στίχ. β'. Ἴδου γὰρ ὁ Θεὸς βοηθεῖ μοι

αντιληπτῶς τῆς ψυχῆς μου

Ὁ Θεὸς ἐν τῷ ονόματί σου σώσον με

και εν τη δυναμει σου κρινεις με ε ε ε

Τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρας.

ᾠδὴ Δι-Θ

Ἡ βοήθεια σου Κύριε

ἐποίησας τὸν ἄνθρωπον καὶ τὴν γῆν

Στίχ. α'. Ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου εἰς τὰ ὄρη

η βοήθεια σου

Ἡ βοήθεια σου Κύριε

8 τ8 ποι η σαντος τον 8 ρα νον και την γη ην 6

Στίχ. β'. Κύριος φυλάξει σε ἀπὸ παντὸς κακοῦ

φυ λα ξει

την ψυ χην σ8 ο Κυ ρι ος

Η βο η θει α μ8 πα ρα Κυ ρι ι 8 τ8

ποι η σαντος τον 8 ρα νο ον και τη ην γη η

ην

Τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας.

Ἦχος ραν Γα φ

Ο Γα Νη Θε ος α ντι λη πτωρ μ8 ει το ε λε

ο ος σ8 προ φθα α σει με

Στίχος α'. Ε ξε λ8 με εκ των εχ θρων μ8 ο Θε

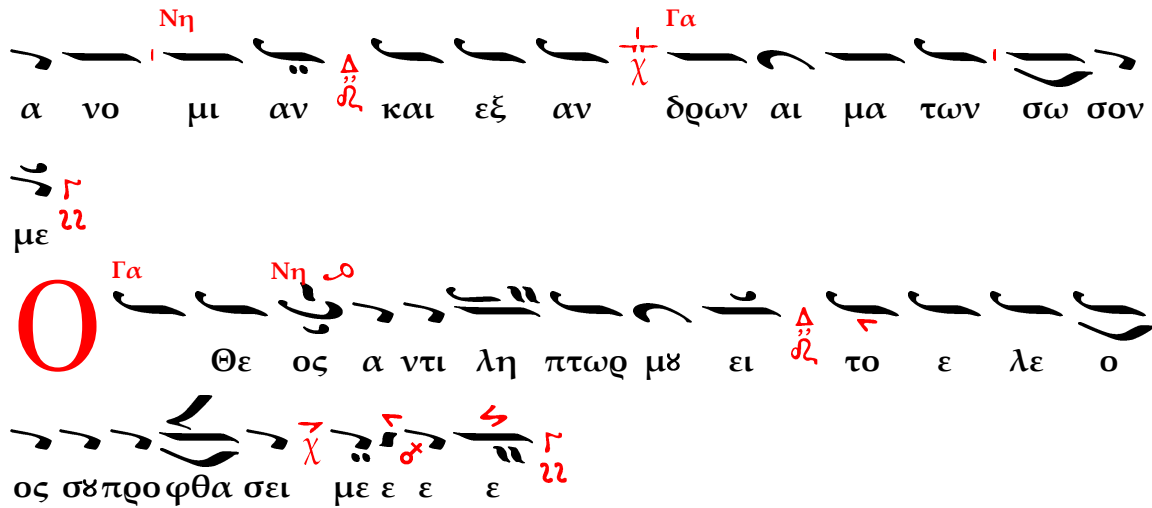
Νη ος και εκ των ε πα νι στα με νων επ ε με ε λυ

Μ τρω σαι αι με

Ο Γα Νη Θε ος α ντι λη πτωρ μ8 ει το ε λε

ο ος σ8 προ φθα α σει με

Στίχος β'. Ρ υ σαι με εκ των ερ γα ζο με νων την

Εὐθύς μετὰ τὸ προκείμενο ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὸ Καταξίωσον.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρα ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κύριε, ἐλέησον, εἰς τὰς ἐπομένους ἕξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν

σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορός· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Εἵη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

* * *

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια. Προεόρτια.

Ἦχος β΄. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Ἔρχεται ὁ Χριστὸς, τὸν πονηρὸν συντρίψαι, τοὺς ἐν σκότει φωτίσαι, καὶ λῦσαι τοὺς δεσμίους· αὐτῷ προὑπαντήσωμεν.

Στίχ. Ὁ Θεὸς ἀπὸ Θαιμὰν ἤξει, καὶ ὁ ἅγιος ἐξ ὄρους κατασκίου δασέος. (Αββ. γ' 3)

Ἄσατε πατριαί, ἐθνῶν αἶνον καὶ δόξαν· οἱ Μάγοι μετὰ δώρων, Ποιμένες ἀγραυλοῦντες, προθύμως ἐπισπεύσατε.

Στίχ. Κύριε, εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου καὶ ἐφοβήθην· Κύριε, κατενόησα τὰ ἔργα σου καὶ ἐξέστην. (Αββ. γ' 1)

Ὅρη τε καὶ βουνοί, κοιλάδες καὶ πεδία, οἱ ποταμοὶ καὶ πᾶσα, ἡ

κτίσις νῦν τὸν Κτίστην, τικτόμενον μεγάλυνε.

Δόξα. Τῆς Ἀγίας. Τοῦ Στουδίτου.

ᾠχος $\frac{4}{2}$ Πα ρ

Δ^M ο ξα α Πα ^{Πα}τρι ι ι ι και αι Υι υι υι ω ^π₉

και α ^Mγι ω ω ^{Πα}Πνε ευ μα α α τι ^π₉

T^{B8} ης ζω η φο ρου α να στα σε ε ως Χρι ι στου ε

πω νυ μος γε νο με ε ε νη σε ε μνη ^Δ₂ πο λι τει α

^{Πα}τη η κλη η η σει προ ος φο ρως εξ η η κο ο λου ου ου ^{B8}

θη η η η σας ^π₉ και την φυ σιν νευ ρω σα α σα ^π₉ αρ

ρε νω θει σα τε τω φρο νη μα α τι ^Δ₂ α λου ρ γι δα

^{Πα}ε ε εξ υ φα α νας ^β₇ τη πο ρ φυ ρι ι δι τω ω ν αι αι

^{B8}μα α α τω ω ω ν σου ^π₉ και βα σι λι ι κον ω σ

^{Δι}πε ρ σκη π τρον τον Σταυ ρο ον κα τε ε ε ε χου ου ου ου

^{B8}σα ^Δ₂ τω Θε ω και Σω τη η η η ρι συμ βα σι ι

^{Πα}λε ε ευ εις ^β₇ Α να στα σι ι α πα αμ μα α κα α

α ρι ι ι ι στε ^π₉ Αυ τον ι ι κε τε ευ ε ^Δ₂ και ^{B8}

η μας ελ λα αμ φη η η ναι τη αι αι γλη της θει α ας

δο ξης α αυ του ου

Καὶ νῦν. Προεόρτιον, ὁ αὐτός.

Ἦχος Πα ρ

Και νυ υ υ υν και α α ει και εις τς ς ς
αι ω ω ω νας των αι ω ω νων α α α

μη
Η σα ι α α χο ρε ευ ε Λο γον

Θε ου ου υ υ υ πο ο δε ε ε ξαι προ
φη τευσον τη κο ρη η Μα α ρι ι ι αμ βα τον

κα τα φλε γε εσθαι και πυ ρι μη η και ε ε σθαι τη
αι αι γλη της Θε ο ο ο τη η η η τος Βη

θλε ε ε ε ε εμ ε ευ τρε ε ε πι ι ι ι ι
ζου α α α α νοι οι γε ε πυ λην η Ε ε δεμ

και μα γοι πο ο ρευ ε ε σθε ι ι ι δει ειν την
σω τη η ρι ι ι ι ι αν εν φατ νη σπαρ

γα νου ου ου ου με ε ε ε νον ον α στηρ ε μη

Μετὰ τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ ἱερέως ἡ Ὁδὴ Συμεὼν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

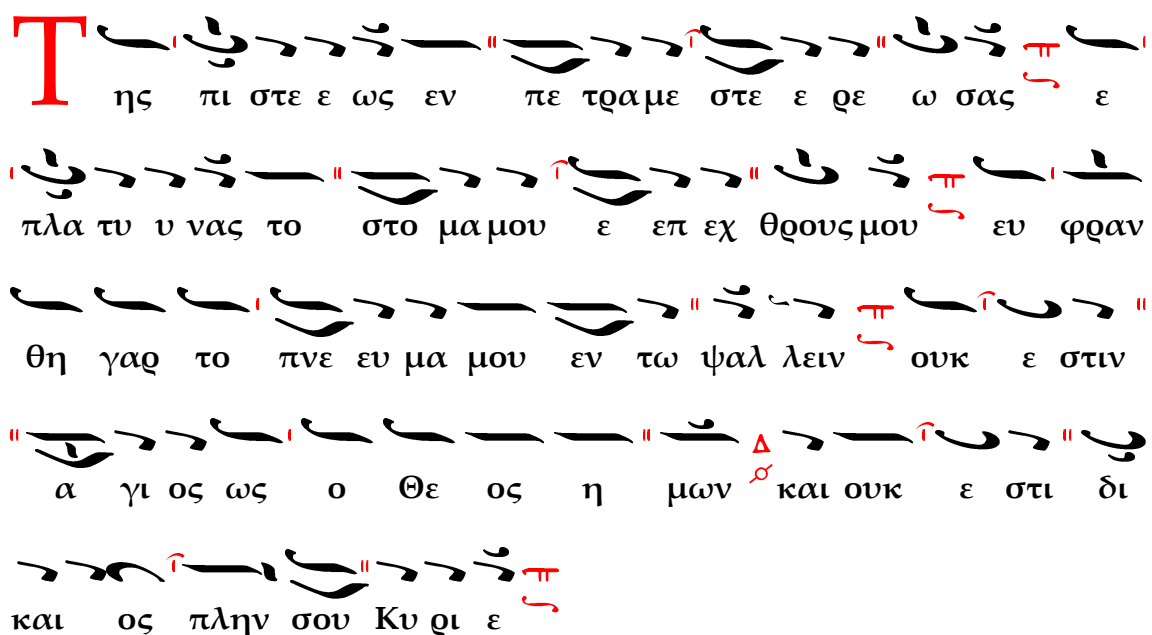
Εἰς τοὺς ἑσπερινοὺς τῶν προεορτίων καθημερινῶν ψάλλονται μετὰ τὸ Νῦν ἀπολύεις οἱ διὰ τὰ ἀπόδειπνα κανόνες τοῦ Μηναίου (Τ.Μ.Ε. Δεκ. 25 §23), μεθ' οὓς λέγεται τὸ τρισάγιον.

Ψάλλομεν τὸ Τριώδιον, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Τετράδι ψαλῶ.

Ὁδὴ γ'. Ἦχος β'. Ὁ εἰρμός.

Ἦχος Πα

Δ ο ξα σοι ο Θε ο ος η η μων δο ξα σοι

Ε ν κε νοις το συ νε δρι ον τς ς Η ρω δς

και γνω μη η συ να θροι ζε ται μι ι αι φο νω τι

κτο με νον τον Κυ υ ρι ον α ποκ τει ναι ω πα

ντες ψαλ λο μεν συ ει Θε ος η μων και ουκ

ε στιν α γι ος πλην σου Κυ ρι ε

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα
τι

Κ αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας τω ναι

ω νων α μην

Τ ο δει νον βου λευ τη ρι ον τς ς Η ρω δς σκε

πτε ε ται θε ο μα χου ψυ χη ης υ παρχον νη πι

οις τον Δε σπο ο την συ να πο κτη ναι Χρι στον ω

ψαλ λο μεν συ ει Θε ος η μων και ουκ ε στιν

δι και ος πλην σου Κυ ρι ε

Ὡδὴ ἡ'. Ὁ εἰρμός. (τροπάρια 4)

Ρ η μα τυ ραν νου ε πει ει υ υ πε ρι σχυ σεν ε

πτα πλα σι ως κα μι νος εξ ε καυ θη πο τε

εν η Παι δες 8 8κ ε φλε χθη σαν Βα σι λε ως πα

τη σα αν τες δο γμα αλλ ε βο ο ων παν τα τα ερ

γα Κυ ρι ου τον Κυ ρι ον υ μνει ει τε και υ περ υ

ψου τε εις παν τας τους αι ω νας

Δ ο ξα σοι ο Θε ο ος η η μων δο ξα σοι

Α πο κε νυν τες ως μυ υ ρα α τα δα κρυ α τω

δι η μας Χρι στω τι κτο με ε νω σαρ κι σαρ κος

τας κη λι δας κα α θα ρι σω μεν τω α χρα ντω κα θα

ρως προ ο σι ον τες και βο ω ων τες παν τα τα ερ

γα Κυ ρι ου τον Κυ ρι ον υ μνει ει τε και υ περ υ

ψου τε εις παν τας τους αι ω νας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα
τι

Δ α κρυ σι οικ τσ τα δα α κρυ υ α φυγωμεν α
μαρ τω λοι κο λα σε ως της μελ λθ ς της φρι κτης
Χρι στστων ι χνων ε πι ι λα βο με νοι τε θει με νθ
ενσπαρ γα νοι ο ις ως βρε φος και βο ω ων τες παν τα
τα ερ γα Κυ ρι ου τον Κυ ρι ον υ μνει ει τε και
υ πε ρυ ψου τε εις παν τας τους αι ω νας

Κ αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας τω ναι
ω νων α μην

Ι ε ρθρ γεισθαι το λυ υ τρο ον γι νω σκον τες εκ
των ι δι ων σπλαγχνων τε και δα κρυ ων πη γης
Χρι στω δι α της ε ξα α γο ρευ σε ως εκ πλυ θεν
τες πι στοι προ σελ θω μεν σαρ κι τι κτο με νω βο
ω ων τες παν τα τα ερ γα Κυ ρι ς τον Κυ ρι ον

υ μνει ει τε και υ πε ρυ ψα τε εις παν τας τας
αι ω νας

Ὁδὴ θ'. Ὁ εἰρμός.

Ψ υ χαις κα θα ραις και αρ ρυ πω τοις χει λε σι
δευ τε με γα λυ νω μεν την α κη λι δω ω τον και
υ πε ρα γνον Μη τε ε ρα τσ Εμ μα νσ ηλ δι ι
αυ της τω εξ αυ της προ σφε ρον τες πρε σβει αν τε
χθε ντι φει σαι των ψυ χων η μων Χρι στε ε ο Θε ος
και σω σον η μας

Δ ο ξα σοι ο Θε ο ος η η μων δο ξα σοι

Α γνω μων μη δεις μη πο νη ρος ζη λο τυπος
ε στω των φε ρον των νυν δω ρα Θε ω δε ε κτα α
ντι σμυ ρ νης και χρυ σσ και λι βα νσ α α ρε των
τον σμυ ρ νι σμον ψαλ λον των τε Χρι στω τικ το με

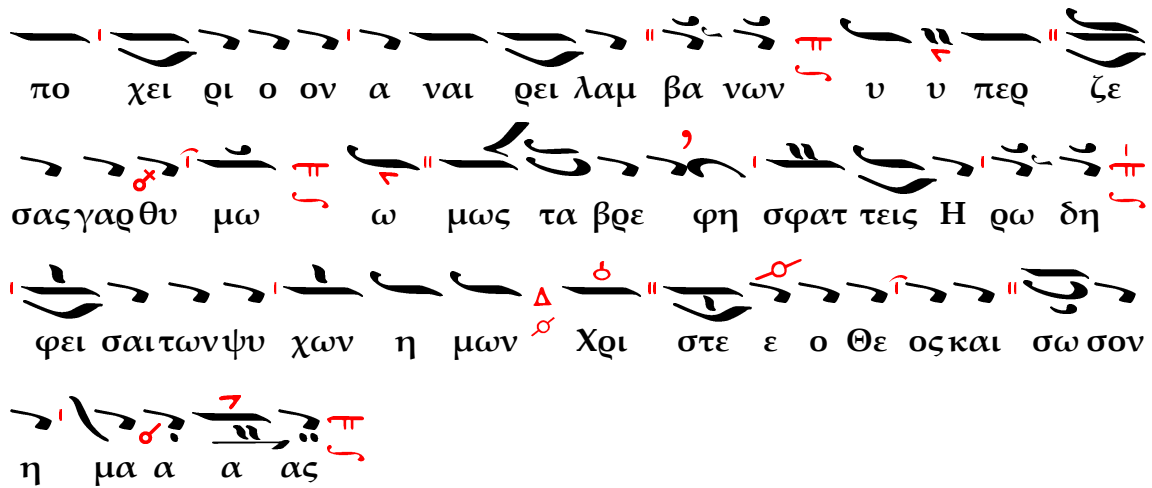
νω φεισαι των ψυχων ημων Χριστε ε ο Θεος και
σωσον η μας

Δ ο ξα Πατρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα
τι

Λ ε γειπο ρευ θεις Η ρωδης Μα γοις εμφορσιν α
πι τε ζη τη σα τε τον γεν νηθεν τα α νυν Βασι
λε α και ευ ρο οντες μη νυ σα τε μοι με ε λε
τη σας ο δει νος τον φο νον μι αι φο νω καρ δι
α φεισαι των ψυχων ημων Χριστε ε ο Θεος και
σωσον η μας

Κ αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας τω ναι
ω νων α μην

Ω πηρω τι κης μι αι φο νι ας τολμημα
ληθης οθεν ε τυχες ο τι ψυχης ουδ ει εις υ

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς.
 (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
 τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις
 ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι
 καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
 τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω
 ἡ βασιλεία σου· γεννηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ
 τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ
 ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς
 ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ
 ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

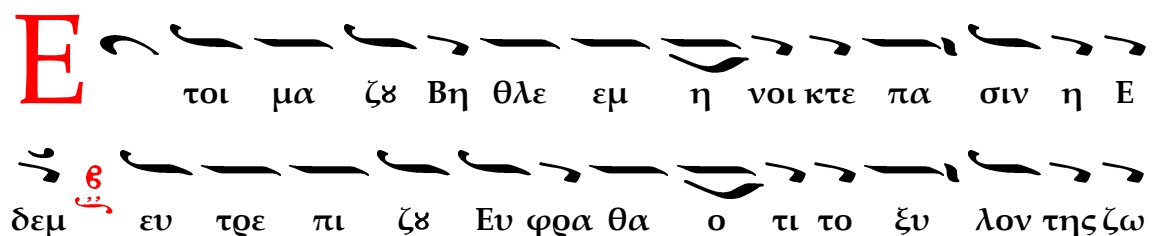
Ὁ ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα,
 τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ
 καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ἀπολυτίκια.

Τὸ προεόρτιον.

Ἦχος Δι. Θ

ης ^Δ εν τω σπη λαι ω ε ξην θη σεν εκ της Παρ θε
 ε ε νθ ^θ Πα ρα δει σος και γαρ η ε κει νης γα
 στηρ ^Δ ε δει χθη νο η τως ^Δ ε νω το θει ον φυ τον ^θ
 εξ ου φα γον τες ζη η σω μεν ^Δ ου χι δε ως ο
 Α δαμ τεθ νη ξω με θα ^θ Χρι στος γεν να ται την πρι ν πε
 σθ ^{Ζ'} 8 σαν ^{Ζ'} α να στη σων ει κο ο ο να ^θ

Δόξα. Τῆς Ἀγίας.

Ὁ αὐτός.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ. Ἦχος ⁴ Δι-Θ

Η α μνας σθ Ι η σθ κρα ζει με γα λη τη φω
 νη ^θ σε νυμ φι ε μθ πο θω και σε ζη τθ σα Α
 θλω ^Δ και συ σταυ ρθ μαι και συν θαπ το μαι τω βαπ τι
 σμω ^θ ω ^θ σθ ^θ και πα σχω δι α σε ως βα σι λευ
 σω συν σοι ^Δ και θνη σκω υ ^θ περ σθ ^Δ ι να και ζη σω
 εν σοι ^θ αλλ ως θυ σι αν α μω μον προ σδε χθ την με τα
 πο θθ τυ θει ει σαν σοι ^Δ αυ της πρε σβει αις ως ε λε
 η η μων ^{Ζ'} σω σοντας ψυ χας η μων ^θ

Καὶ νῦν. Πάλιν τὸ προεόρτιον.

Ἰχθὺς ὁ Δι-θε

Ε
τοι μα ζβ Βη θλε εμ η νοικτε πα σιν η Ε
δεμ ευ τρε πι ζβ Ευ φρα θα ο τι το ξυ λον της ζω
ης εν τω σπη λαι ω ε ξην θη σεν εκ της Παρ θε
ε ε νβ Πα ρα δει σος και γαρ η ε κει νης γα
στηρ ε δει χθη νο η τως ε νω το θει ον φυ τον
εξ ου φα γον τες ζη η σω μεν ου χι δε ως ο
Α δαμ τεθ νη ξω με θα Χρι στος γεν να ται την πριν πε
σθ ς σαν α να στη σω νει κο ο ο ο να α α

Μετὰ τὰ Ἀπολυτίκια, ἐὰν δὲν ἔγινε Εἴσοδος, ὁ ἱερεὺς τὴν Ἐκτενῇ
καὶ τὴν Ἀπόλυσιν.

* * *

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Μετὰ τὰ ἀπολυτίκια, ἐὰν μὲν προηγῇθῃ ἀρτοκλασία·

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν·

Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος ἔλθοι ἐφ' ὑμᾶς τῇ αὐτοῦ θείας χάριτι καὶ φιλανθρωπία πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς (ἢ ὁ ἀναγνώστης).

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἁγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν σὺν τῇ ἁγίᾳ ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ἐὰν δὲ δὲν προηγῇθῃ ἀρτοκλασία·

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης· Εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεὺς·

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ (ἢ μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ ἱερεὺς· Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ ἀναγνώστης· Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἄσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ ἱερεὺς· Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ ἀναγνώστης· Δόξα. Καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον γ'. Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεὺς· Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν ...

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ λαός· Ἀμήν.

* * * * *